

”¹¹Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. ¹²Den som är lejd och inte är en herde med egna får, han överger fåren och flyr, när han ser vargen komma. Och vargen river dem och skingrar hjorden. ¹³Den som är lejd bryr sig inte om fåren. ¹⁴Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig, ¹⁵liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren. ¹⁶Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.” (Johannesevangeliet 10:11-16)

Bön: Herre, helga oss i sanningen, Ditt ord är sanning. Amen.

Inledning

Med den store Herdens blod dyrt återlösta vänner! Vi har redan fått av Guds nåd höra den Gode Herdens röst i Bibelläsningarna. Vi har redan bekänt vår kärlek till Honom när vi har sjungit för Hans namns ära och tackat Honom i våra böner. Vi har bekänt vår kärlek till vår Herre och Gud, den store och den Gode Herden, när vi bekände vår heliga tro med *den apostoliska trosbekännelsens* ord. Skriften säger: **”Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud.”**¹ Ja, det är kärlek till Gud att hålla sig till Hans ord, undervisning och vilja. Vi ärar vår Guds namn när vi undervisar om Hans vilja, när vi bekänner oss till den tron som vi har i Bibeln. Det är sann kärlek att vi följer vår Gode Herdens röst i vårt vardagliga liv – **”vad än ni gör, så gör allt till Guds ära”**², säger Skriften.

Herdemotivet är väl känd och älskad av många. Vem skulle inte ha sett bilder av den Gode Herden som bär ett litet lamm på axklarna? Vår predikotext påminner oss om den för fåren livsviktiga beroendeskaper som finns mellan herden och fåren. Vi, den Gode Herdens får, är totalt beroende av Honom. Utan Honom skulle vi vara döda. Men tack vare Gud! Jesus, vår *högste herde*³, har kommit för att vi **”skall ha liv, ja, liv i överflöd”**⁴!

Rubriken för dagens predikan heter: **”Den Gode Herdens röst förenar fåren.”** Predikans första del heter: **”1. Jesus är den Gode Herden”** och i den andra delen blir vi påmind om att **”2. Fåren lyssnar den Gode Herdens röst”**.

1. Jesus är den Gode Herden

”Jag är den gode herden.” (v.11) Så började denna söndagens predikotext. Innan vi går vidare och fortsätter med herdemotivet så låt oss stanna först för en stund framför dessa två första ord: *Jag är*. Detta är den fjärde av de stora ”Jag är”-ställena i Johannesevangeliet. ”Jag är” heter på grekiska *ego eimi* (ἐγώ εἰμι) och har en stark anknytning till Gamla testamentet. När Mose frågade Gud Hans namn svarade Gud: **”Jag är den Jag Är.” Och han sade vidare: ”Så skall du säga till Israels barn: Jag Är har sänt mig till er.” Och Gud sade ytterligare till Mose: ”Så skall du säga till Israels barn: HERREN, era faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Detta skall vara mitt namn för evigt och så skall man kalla mig från släkte till släkte.”**⁵ HERREN Gud är ”Jag Är”. Detta Hans namn skrivs med fyra hebreiska bokstäver: JHVH och uttalas mest

¹ 1 Joh 5:3a.

² 1 Kor 10:31b.

³ 1 Petr 5:4.

⁴ Joh 10:10b.

⁵ 2 Mos 3:14,15.

troligen: Jahve. Nya testamentet är skriven på grekiska, men Jesus talade arameiska, vilket är mycket nära det hebreiska språket. I de sju stora *egoo eimi*-ställena kunde judarna höra Jesus säga **”Jag är”**⁶ och de gjorde den rätta kopplingen att Han hänvisade till Sig själv som Gud. Han var ju och är Gud. Han är den Han är, Han är den **”som är och som var och som kommer”**⁷. Jesus Kristus är HERREN Sebaot, härskarornas Gud. Han är vår Herre och Herde. Han är den Gode Herden.

Jesus är den Gode Herden. **”Den gode herden ger sitt liv för fåren”**, (v.11b) sade Han. Jesus har kommit för att vi skall ha liv och salighet. Men *vi var döda genom våra överträdelser och synder*⁸ och **”syndens lön är döden”**⁹. Med våra synder har vi förtjänat helvetets eviga straff, den eviga separationen från Guds kärlek. Men tack vare Gud nu och för evigt, att vår Frälsare är den Gode Herden som har givit Sitt liv för oss! **”Han var genomborrad för våra överträdelser skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom.”**¹⁰

I Mellanöster kunde man kalla en kung eller furste, en kunglig folkets beskyddare för herde. Gamla testamentet kallar Herren Gud för Israels herde. Asaf sjunger i en av sina psalmer: **”Lyssna, du Israels herde, du som leder Josef som en hjord, du som tronar på keruberna, träd fram i glans.”**¹¹

Jahve, Han vilkens namn är *Jag Är*, är Israels, den sanna Israels – alltså den sanna Kyrkans – store Herde. Jesus är *”Jag Är”*. Han är Gud. Han är Herren om vilken kung David sjunger i den mycket välkända psaltarpсалmen: **”HERREN är min herde, mig skall intet fattas.”**¹² Jesus är den Gode Herden. Han är den *sköne, vackre, duglige, förträfflige* och *ädle* herden.¹³ Han har älskat oss så mycket att Han har givit Sitt liv för oss och Han älskar oss fortfarande. Han vill leda oss till himmelens eviga liv, till himmelens gröna ängar och dit där *en flod med livets vatten, klar som kristall går ut från Guds och Lammets tron*¹⁴.

2. Fåren lyssnar den Gode Herdens röst

”Jag är den gode herden,” – säger Jesus – **”och jag känner mina får, och mina får känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren.”** (vv.14,15) Mellan Kristus och Hans får finns en speciell förbindelse. Den Gode Herden känner Sina får. Jesus känner oss. Gud har utvalt oss eller predestinerat oss redan innan världens begynnelse att vara Hans barn.¹⁵ Guds Son har offrat Sitt liv för världen och Gud vill att alla skall bli frälsta. Kristi blod har utgjutits för hela världens synders skull. Han har burit hela världens syndaskuld till korset. Denna sanningen om att hela världens synder är försonade och förlåtna står i evangeliets centrum. Det är läran om den objektiva rättfärdiggörelsen som ger oss den bestående tryggheten och säkerheten i tron som vi har fått från Gud av Hans nåd genom evangeliet. Evangeliet, den goda nyheten om vår Frälsare och syndernas förlåtelse har uppväckt oss till det andliga livet. Som troende, som Guds barn, har vi en speciell relation med Gud. Han är vår Fader och Jesus Kristus är vår Frälsare, den Gode Herden. Han känner oss och vi känner Honom. Han har känt oss först och utvalt oss och uppväckt oss till tro genom evangeliet. På grund av vad Han har gjort och på grund av Hans stora nåd har vi också fått lära känna

⁶ 1) Joh 6:35,48: ”Jag är livets bröd”; 2) Joh 8:12: ”Jag är världens ljus”; 3) Joh 10:9: ”Jag är dörren”; 4) Joh 10:11,14: ”Jag är den gode herden”; 5) Joh 11:25: ”Jag är uppståndelsen och livet”; 6) Joh 14:6: ”Jag är vägen och sanningen och livet”; 7) Joh 15:1,5: ”Jag är (den sanna) vinstocken”.

⁷ Upp 1:4.

⁸ Ef 2:1.

⁹ Rom 6:23a.

¹⁰ Jes 53:5,6.

¹¹ Ps 80:2.

¹² Ps 23:1.

¹³ Det grekiska ordet som är översatt med ”gode” har också betydelseorna *skön, vacker, duglig, förträfflig och ädel*.

¹⁴ Upp 22:1.

¹⁵ Ef 1:4-6.

den Gode Herden. Jesus säger: **”jag känner mina får, och mina får känner mig”** (14b). Den relation som finns mellan fåren och den Gode Herden är någonting mycket mer än bara en vanlig bekantskap. Jesus säger: **”jag känner mina får, och mina får känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern”** (vv.14b,15a). Vi vet att mellan Fadern och Sonen finns en sann och djup gemenskap. Mellan de troende och Kristus finns också en sann och djup gemenskap. Man skulle kunna säga att denna gemenskap är en medfödd egenskap eller tillstånd, nämligen den är sann i varenda troendes fall och upprättas av Guds nåd mellan människan och Kristus då när människan kommer till tro. I tron är vi fullständigt eniga med vår Gud. Den nya människan i oss har inga invändningar mot Guds ord och vilja. Köttet strider emot den rätta läran och kristna livsstilen, men den nya människan i oss som tror vill följa Kristus både i lära och praxis. Därför kallar den Heliga Skrift oss till kamp emot köttets gärningar. Den Helige Ande säger: **”Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva. Ty alla som drivs av Guds Ande är Guds söner.”**¹⁶

När vi lyssnar den Gode Herdens röst då leder Han oss genom Sitt ord och vi kommer att finna att det finns också andra som har lyssnat och lyssnar Honom. Hur kan vi veta vem de är som är den Gode Herdens får?

Från Skriften lär vi att alla som tror är Guds barn, Kristi får och att det egentligen finns bara en enda hjord eller fålla. Den Gode Herden säger: **”Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.”** (v.16) Dessa **”andra får”** är de troende som inte tillhörde Israels folk. Jesu Kristi Kyrka, den allmänneliga, kristna Kyrkan innehåller alla troende oberoende av deras härkomst; om de är judar eller hedningar. Doktor Martin Luther beskriver denna allmänneliga kristna Kyrkan på ett rätt sätt i våra Lutherska bekännelseskrifter: *”Ty ett barn på sju år vet numera, Gud vare lov, vad kyrkan är: hon är nämligen de heliga troende och ”fåren, som höra sin herdes röst”. Ty barnen bedja så: ”Jag tror att det finnes en helig kristen kyrka.” Ty heligheten består icke i kyrkliga skrudar, tonsurer och andra ceremonier, som de utan stöd i den heliga Skrift uppdyktat, utan i Guds ord och den rätta tron.”*¹⁷

Alla troende är Kristi får och den allmänneliga kristna Kyrkan är en trosartikel. Bara Gud ser denna sanna Kyrkans exakta gränser. Bara Gud ser intill människors hjärtan. Hur då kan vi, Kristi får, känna igen varandra? Hur vet vi med vem vi kan tryggt vandra här på jorden i samma hjord, i samma kyrkogemenskap? Ja, vi ser inte intill hjärtat. Gud kräver inte detta heller – och vi skall inte leka gud genom att påstå oss se hjärtats tro. Den synliga hjorden till vilken den Gode Herden vill att vi ansluter oss till är den hjorden, alltså den församlingen och kyrkan, som håller sig helt och hållet till den Gode Herdens röst, Guds ord, Bibeln. Vi kan inte se intill en människas hjärta men vi kan höra och observera hennes bekännelse. Och det är vad vi skall göra: Lyssna och pröva människornas bekännelse, vad de bekänner som deras tro. Om denna bekännelsen är i full enighet med vår bekännelse, alltså att vi båda håller till hela Bibelns lära och avvisar falska läror och accepterar inte obibliska praxis, då kan vi tillhöra samma kyrkogemenskap. Kyrkomedlemskap är en stark ställningstagande. Det är inte obetydligt till vilken synlig kyrka, alltså till vilken lokalförsamling eller kyrkoorganisation man tillhör. Det första och mest naturliga sättet att ta ställning till om vi kan och bör bekänna någon att vara vår broder eller syster i tron är genom deras kyrkotillhörighet. Vi betraktar dem som tillhör vår kyrkogemenskap som bröder och systrar i tron och gör inte detta anspråk av dom som inte tillhör vår kyrkogemenskap. Vi bör inte betrakta dem som bröder och systrar i tron som tillhör heterodoxa kyrkor, kyrkor där falsk lära tillåts bredvid den rätta läran. Det är möjligt att det finns sanna troende människor i sådana kyrkor, men därför att vi inte ser intill hjärtat bör vi inte utöva kyrkogemenskap med dem innan de har tagit avstånd och lämnat sådana kyrkor och anslutit sig genom en god bekännelse till vår kyrkogemenskap där vi kräver en fullständig enighet i Bibelns läror. Om vi utövar kyrkogemenskap med människor innan vi är eniga i att man skall hålla sig till alla Bibelns läror förringar vi Bibelns betydelse

¹⁶ Rom 8:13,14.

¹⁷ Schmalkaldiska artiklarna. Tredje delen av artiklarna : Om kyrkan #2,3.
Internet 2008-04-19: <http://logosmappen.net/bekskrifter/sa/schmart7.html#Om_kyrkan>.

– som om inte allt i Skriften skulle vara så viktigt att det är värt att vara eniga om det. Det att vi utövar kyrkogemenskap endast med dem med vilka vi är i fullständig enighet i läran visar att vi tar Bibelns varenda lära på allvar. Och så bör vi göra! Bibeln är Herrens ord och vi skall inte tillåta någon av Bibelns läror bli bortglömda. Allt vad Gud har sagt är heligt och vi skall hålla till hela Hans undervisning. Därför får vi inte delta i irrlärliga kyrkors andliga verksamhet eller utöva kyrkogemenskap på något sätt med dem som tillhör sådana kyrkor. Paulus skriver: **”I vår Herre Jesu Kristi namn uppmanar jag er, bröder, att alla vara eniga i det ni säger och inte låta stridigheter förekomma bland er, utan vara fullkomligt enade i samma uppfattning och samma mening.”**¹⁸

Det kan kännas hårt för dem som har blivit påverkade av den ekumeniska andan att vi inte sjunger¹⁹, ber eller på något annat sätt utövar kyrkogemenskap med dem som inte tillhör vår kyrkogemenskap. Det är viktigt att vi agerar efter sanningen i kärlek. Vi vill ju att alla skulle kunna ansluta sig till vår kyrkogemenskap genom att bekänna sig till allt vad den Gode Herden, vår Gud, säger i Bibeln. Mellan Kristus och Fadern finns en speciell gemenskap och vi hörde från dagens evangelietext att det finns en speciell gemenskap mellan den Gode Herden och fåren. Från Skriften ser vi att det finns också en speciell gemenskap mellan oss troende som bekänner samma tro. Den bibliska kyrkogemenskapsläran skall reflektera den sanna enigheten som finns mellan Fadern och Sonen. I Sitt översteprästliga bön ber Jesus: **”Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara ett, liksom vi är ett: jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomligt förenade till ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem så som du har älskat mig.”**²⁰ Gud vill att vi är och att vi fortsätter att sträva efter en sann enighet vilken grundar på Hans ord. En ekumenisk låtsasgemenskap där man åsidosätter saker för att inte uppröra andras känslor är obibliskt och förkastligt om man ser på saken från Bibelns infallsvinkel.

Slutord

Den Gode Herdens röst förenar fåren. Jesus är den Gode Herden och fåren, vi troende, lyssnar på Hans röst. Han talar till oss genom Bibelns ord. Han undervisar oss genom de bibliska predikningarna och bibelstudierna. Aposteln skriver: **”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning.”**²¹ Må den Gode Herden välsigna oss genom Sitt ord och låta den Helige Ande få arbeta i våra hjärtan genom ordet så att evangeliet får stärka vår tro och att vi får leva till Hans ära.

Amen!

Bön:

Jesus Kristus, tack att vi får vara Dina får, tack att vi får höra Ditt ord och att Du själv leder oss.

Amen.

Pastor Jan-Erik Tiri
e-mail: jetiri@yahoo.se
mobil: 070-5104247

---

¹⁸ 1 Kor 1:10.

¹⁹ I detta sammanhang menas med ”att vi inte sjunger” att vi inte sjunger andliga sånger som en del av kyrkogemenskapsutövande med dem med vilka vi inte ännu har konstaterat kyrkogemenskap.

²⁰ Joh 17:21-23.

²¹ 2 Tim 3:16,17.